AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA

Brüsszel, 28.1.2009
COM(2009) 21 végleges

2009/0009 (CNS)

Javaslat:

A TANÁCS IRÁNYELVE

a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvnek a számlázás szabályai tekintetében történő módosításáról

INDOKOLÁS

A JAVASLAT HÁTTERE

A javaslat okai és céljai

A hozzáadottérték-adó számlázására vonatkozó közös uniós szabályokat bevezető 2001/115/EK irányelv (számlázási irányelv) megalkotása elengedhetetlen volt a belső piac megfelelő működése szempontjából. Ezzel azonban nem teljesült maradéktalanul a hozzáadottérték-adó (HÉA) számlázásának egyszerűsítésére, korszerűsítésére és összehangolására irányuló cél: a sokféle opció miatt ugyanis, amelyből a tagállamok jelenleg választhatnak, a számlázási szabályok igen kevéssé összehangoltak. Egyértelműen kitűnik ez az elektronikus számlázásra vonatkozó meglévő szabályok különbözőségéből. Az elektronikus számlázás elterjedtebb használatát akadályozó egyik tényezőnek általában éppen az összehangoltság hiányát tekintik.

A 2006/112/EK tanácsi irányelvbe (HÉA-irányelv) beépülő számlázási irányelv a Bizottság számára előírja, hogy 2008. december 31-ig nyújtson be jelentést – szükség esetén egy javaslat kíséretében – a Tanácsnak az elektronikus számlázás terén elért technológiai előrehaladásról. Mivel a számlázási irányelv nem teljesítette maradéktalanul a kitűzött célokat, a Tanácsnak benyújtott jelentést kísérő javaslat kitért a számlázási előírások hiányosságaira is.

Általános összefüggések

A szükségtelen adminisztratív terhek gátolják a növekedést és visszafogják az innovációt. A HÉA-irányelv számlázási szabályai csaknem valamennyi európai vállalkozásra tájékoztatási kötelezettségeket rónak. Ezért e szabályok egyszerűsítésével jó esély nyílik arra, hogy csökkenjenek a vállalkozások adminisztratív terhei.

Ráadásul a HÉA-előírásoknak való megfelelés gátolja az elektronikus számlázás elterjedését, ami miatt a vállalkozások potenciálisan nagy költségmegtakarítástól esnek el. A vállalkozások hatékonyabbá válása csak úgy ösztönözhető, ha sikerül elhárítani az új technológiák útjában álló akadályokat.

Az egyszerűsítést célzó, összehangoltabb szabályok bevezetésével párhuzamosan figyelmet kell fordítani a HÉA-csalások problémájának megoldására is. A HÉA-visszaélések leküzdése terén jelentős erőfeszítések történtek, és a számlázási szabályok mindenkori módosításainak nem szabad gyengíteniük ezeket az erőfeszítéseket, sokkal inkább ki kell őket egészíteniük.

A javaslat által érintett területen meglévő rendelkezések

A 2006/112/EK HÉA-irányelv

Összhang az Unió egyéb politikáival és célkitűzéseivel

A számlázással kapcsolatos javaslat elsőrendű célja olyan korszerű, harmonizált szabályegyüttes megalkotása, amely egyszerűsíti a vállalkozásokat érintő számlázási követelményeket, egyúttal az adóhatóságok számára hatékony eszközöket biztosít az adófizetés ellenőrzésére. Mindez hozzájárulhat a bizottsági program négy fő

célkitűzésének megvalósulásához:

A vállalkozások terheinek csökkentése

2007 januárjában a Bizottság nagyra törő cselekvési programot mutatott be, amely a vállalkozásokra háruló adminisztratív terhek 25 %-kal történő csökkentését tűzte ki célul 2012-re az Európai Unióban. A cselekvési programot az Európai Tanács tavaszi ülése 2007 márciusában jóváhagyta. A HÉA-irányelv egyike a cselekvési programban foglalt negyvenkét jogi aktusnak. Az irányelv értelmében a vállalkozásokat érintő tájékoztatási kötelezettségek nagy arányban a számlázási szabályokra vonatkoznak.

E javaslat célja a szóban forgó szabályok betartásából fakadó terhek mérséklése, különösen annak biztosítása, hogy az adóhatóságok az elektronikus számlákat ugyanolyan feltételekkel fogadják el, mint a papíralapú számlákat. További cél harmonizált számlázási szabályok megalkotása a tagállamok rendelkezésére álló opciók számának csökkentése révén. A vállalkozások véleménye szerint a számlázásra vonatkozó egységes és közös szabályok megalkotása döntő fontosságú a rájuk nehezedő terhek csökkentése szempontjából.

A független érdekképviselőkből álló, adminisztratív terhekkel foglalkozó magas szintű munkacsoport 2008. október 22-i állásfoglalásában rámutatott arra, hogy a számlázás terén jelentősen csökkenthetők lennének az adminisztratív terhek, valamint síkra szállt a mellett az elv mellett, hogy az adóhatóságok azonos módon bírálják el az elektronikus és a papíralapú számlákat.

A kkv-k támogatása

A Bizottság 2008. június 25-én elfogadta az európai kisvállalkozói intézkedéscsomagot. A csomag olyan intézkedések sorozatát tartalmazza, amelyeket – közös célként – a tagállamoknak és a Bizottságnak kell meghozniuk a kkv-k támogatására.

Ez a javaslat kiegészíti az európai kisvállalkozói intézkedéscsomagot oly módon, hogy kiterjeszti az egyszerűsített számlák alkalmazási körét (többek között a kkv-k számára rendkívül fontos kis összegű teljesítésekre), valamint lehetőséget nyújt a tagállamoknak arra, hogy engedélyezzék a kkv-k számára a HÉA pénzforgalmi alapú elszámolását egy pénzforgalmi szemléletű elszámolási rendszer keretében.

Az elektronikus számlázás alkalmazásának támogatása

A növekedést és munkahelyteremtést előtérbe helyező lisszaboni menetrend kiemelt jelentőséggel bír a Bizottság számára. Ha az elektronikus számlák továbbítása és megőrzése útjában álló jogi akadályok elhárításával ösztönözzük az elektronikus számlázás alkalmazását, az segítheti a vállalkozásokat költségeik csökkentésében, működési hatékonyságuk fokozásában, végső soron abban, hogy előmozdítsák a lisszaboni menetrend céljainak megvalósulását.

A Bizottság határozata értelmében létrejött, az elektronikus számlázással foglalkozó szakértői csoport rámutatott arra, hogy a HÉA-irányelv az egyik legfontosabb – bár korántsem az egyetlen – olyan jogszabály, amelynek közvetlen hatása van az elektronikus számlázás elterjedésére.

Az elektronikus fizetési eljárások összehangolására 2008 elején létrehozott egységes európai fizetési térség és az elektronikus számlázás előmozdítására való törekvés kölcsönösen erősíthetik egymást, tekintettel arra, hogy a számlák és kifizetések szorosan összefüggenek egymással.

Az elektronikus számlázás előmozdítását szem előtt tartva ez a javaslat el kívánja hárítani azokat az akadályokat, amelyeket a HÉA-irányelv gördít az elektronikus számlázás elé; ennek érdekében megszüntetné az elektronikus úton és a papíron továbbított számlák közötti különbséget, és biztosítaná a továbbítási módszerek semlegességét.

A csalás elleni küzdelem támogatása

2006. május 31-én a Bizottság közleményt adott ki az adócsalás elleni küzdelem fokozására irányuló koordinált stratégia kialakításának szükségességéről (COM(2006) 254). A közleményben említett egyes HÉA-csalási metódusok – például indokolatlan levonások és az ún. körhintacsalás – alapját a számlázás képezi.

Miközben a számlával csalást lehet elkövetni, sok esetben ez az a fő dokumentum, amelyet az adóhatóságok az adófizetés ellenőrzésére használnak. Ennek fényében jelentette ki Kovács biztos az ECOFIN-Tanács 2008. május 14-i ülésén tartott szóbeli beszámolójában, hogy „a számlázási szabályok módosítása során figyelnünk kell arra, hogy javuljanak az adóhatóságoknak az adózó ellenőrzésére vonatkozó lehetőségei”.

E javaslat olyan intézkedéseket tartalmaz, amelyek támogatják az adóhatóságokat a HÉA-csalás elleni eredményesebb küzdelemben. Az intézkedések között szerepel a számlának a HÉA-levonásban játszott szerepére vonatkozó szabályok szigorítása, valamint a Közösségen belüli termékértékesítésekről és szolgáltatásnyújtásokról szóló információk cseréjének meggyorsítása. Utóbbi kiegészíti a Bizottságnak azt a javaslatát, amely a tagállamok közötti, összesítő nyilatkozatok útján történő információcsere határidejének lerövidítésére irányul.

KONZULTÁCIÓ AZ ÉRDEKELT FELEKKEL ÉS HATÁSVIZSGÁLAT

Konzultáció az érdekelt felekkel

A konzultáció módja, a legfontosabb célterületek és a válaszadók általános bemutatása

Nyilvános konzultáció

Az észrevételek és felhasználásuk rövid ismertetése

A számlázás tárgyában készített tanulmány válogatott ajánlásait és az elektronikus számlázással foglalkozó szakértői csoport által kidolgozott általános elektronikus számlázási alapelveket nyilvános vitára bocsátottuk. A vitára bocsátott ajánlások általában véve megnyerték a vállalkozások és a szakmai szövetségek tetszését. Ebben a javaslatban nagy mértékben tükröződnek a szóban forgó ajánlások.

2008. július 24. és 2008. szeptember 19. között nyílt internetes konzultációra került sor. A Bizottsághoz 64 hozzászólás érkezett. Az egyeztetés eredményei az alábbi internetes címen érhetők el:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/consultations/tax/index_en.htm.

Szakértői vélemények összegyűjtése és felhasználása

Érintett tudományterületek/szakterületek

2007. július 25-én a Bizottság nyílt ajánlattételi felhívást tett közzé egy számlázásról szóló tanulmány elkészítésére. A pályázatok benyújtásának határideje 2007. szeptember 7. volt. A sikeres pályázóval a Bizottság 2007. december 17-én kötött szerződést a tanulmány elkészítésére.

Alkalmazott módszerek

A tanulmány hármas célkitűzéssel készült. Először, be kellett azonosítani a 27 tagállamban alkalmazott, a számlázási irányelv végrehajtására vonatkozó eltérő szabályokat, illetve adatokat kellett gyűjteni az elektronikus számlázás EU-n belüli elterjedtségéről. Másodszor, elemezni kellett azokat a nehézségeket, amelyekkel a vállalkozások szembesülnek a különféle számlázási kötelezettségek teljesítése során, különösen az elektronikus számlázás vonatkozásában, és értékelni kellett a számlázási kötelezettségek jelentőségét a nemzeti adóhatóságok ellenőrzési intézkedései szempontjából. Harmadszor, ajánlásokat kellett tenni azon területek jogszabályait illetően, amelyeken a tagállamok összehangoltabb stratégiát alakíthatnának ki, vagy amelyeken korszerűsíteni lehetne a szabályozást.

A megkérdezett legfontosabb szervezetek/szakértők

A tagállamok adóügyi előadói és HÉA-szakértői.

A beérkezett és figyelembe vett szakértői vélemények összefoglalása

A szakértők nem mutattak rá visszafordíthatatlan következményekkel járó súlyos veszély lehetőségére.

A szakértői véleményeket a számlázásról szóló tanulmány formájában kaptuk meg. A nyilvános konzultáció alapját a szóban forgó tanulmány képezte.

A tagállamok véleményét az 1. számú munkacsoport 2008. szeptember 25-i ülésén hallgattuk meg. A tagállamok HÉA-szakértői számos, ebben a javaslatban szereplő intézkedésről nyilvánítottak véleményt.

A szakértői vélemények nyilvánosságának biztosítása

A számlázásról szóló tanulmányt közzétettük a Bizottság internetes oldalain, az ajánlások egy részét pedig felhasználtuk a nyilvános konzultáció során.

A számlázásról szóló tanulmány az alábbi internetes címen érhető el: http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/publications/studies/index_en.htm

Hatásvizsgálat

A HÉA-irányelv 237. cikke előírja, hogy a Bizottság legkésőbb 2008. december 31-ig jelentést, valamint adott esetben az elektronikus számlázás feltételeinek módosításáról

szóló javaslatot nyújt be az e területen várható jövőbeli technológiai fejlesztések figyelembevétele érdekében. Noha a technológiai fejlesztések önmagukban nem kívánnák meg, hogy a Bizottság javaslatot nyújtson be, az elektronikus számlázás útjában álló akadályok elhárításának legalkalmasabb eszköze az irányelv módosítása, hiszen az említett akadályokat maga az irányelv tartalmazza.

De más szakpolitikai célok is – a vállalkozások terheinek mérséklése és a kkv-k támogatása – csak a HÉA-irányelvben lefektetett szabályok módosításával érhetők el.

Ha a HÉA-irányelvben meghatározott határidő miatt nem is volt mód teljes körű hatásvizsgálatra, a javaslat és a kísérő közlemény számos hatásvizsgálati elemet tartalmaz.

Az EU egyszerűsített költségmodelljén alapuló és az adminisztratív terhek csökkentésének európai uniós cselekvési programja (http://ec.europa.eu/enterprise/admin-burdens-reduction/action_program_en.htm) keretében végzett felmérés becslése szerint, ha minden számlát elektronikus úton továbbítanának, középtávon akár 18 milliárd EUR-t is meg lehetne takarítani az elektronikus számlázást akadályozó HÉA-tényezők felszámolásával. A papír és elektronikus számlák költségei közötti különbségre vonatkozó óvatosabb becslés szerint – amely figyelembe veszi a kiállítandó HÉA-számlák mennyiségét és az elektronikus számlázás elterjedtségének mértékét azokban a tagállamokban, amelyekben azonos módon bírálják el az elektronikus és a papíralapú számlákat – a vállalkozások megtakarítása ennél ugyan alacsonyabb volna, de még mindig igen jelentős.

A JAVASLAT JOGI ELEMEI

A javasolt fellépés összefoglalása

A javasolt fellépés a HÉA-irányelv módosítása. A javasolt jogszabályi változások az alábbi intézkedéseket foglalják magukban:

A Közösségen belüli termékértékesítésekre és szolgáltatásnyújtásokra vonatkozó adófizetési kötelezettség

Ez a javaslat kiegészíti a bizottság arra vonatkozó javaslatát (COM(2008) 147), hogy a Közösségen belüli értékesítésekre és szolgáltatásokra vonatkozó adófizetési kötelezettséggel kapcsolatos szabály egyszerűsítésével lerövidüljön az összesítő nyilatkozatok határideje. A cél annak az időpontnak a megállapítása, amikor adófizetési kötelezettség keletkezik. Ez nem más, mint az adóztatandó tényállásnak az értékesítés vagy szolgáltatás dátuma révén meghatározott időpontja. Azzal, ha előírásra kerül, hogy a számlát az adóztatandó tényállást követő hónap 15-ig ki kell bocsátani, továbbra is a számla marad a Közösségen belüli értékesítést vagy szolgáltatást igazoló legfőbb dokumentum.

Ezenkívül a Közösségen belüli beszerzésekre vonatkozó adófizetési kötelezettség időpontja úgy módosul, hogy az megfelel a Közösségen belüli szolgáltatás hasonló időpontjának.

Az adólevonás joga

Két intézkedést javasoltunk az adólevonási jogra vonatkozó szabály módosítására.

A számla megőrzése mint a levonás előfeltétele

A javaslat azonos módon kezeli az értékesítő vagy szolgáltató számlakibocsátással kapcsolatos kötelezettségét és a megrendelő – a levonási jog érvényesítése érdekében történő – számlamegőrzési kötelezettségét. A jelenlegi szabályok egyenlőtlenséghez vezetnek, mert bizonyos esetekben, például a fordított adózással kapcsolatos ügyletek során, a megrendelő nem köteles megőrizni az érvényes számlát a levonási jog érvényesítéséhez. Ugyanakkor – hasonlóan a jelenlegi helyzethez – a javaslat lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy más igazolások alapján engedélyezzék az adólevonást akkor is, ha a megrendelő nem őrizte meg az érvényes számlát.

Pénzforgalmi szemléletű elszámolás

Egyes tagállamok jogosultak eltérés alkalmazására annak az időpontnak a tekintetében, amikor az adólevonási jog keletkezik olyan adóalanyok esetében, akik a HÉÁ-t szabadon választható, pénzforgalmi szemléletű – az adófizetést a kisvállalkozások számára egyszerűbbé tévő – elszámolási rendszer keretében vallják be. Az eltérés következtében a pénzforgalmi szemléletű elszámolási rendszer szerint adózó személyek esetében az adólevonási jog késleltetve keletkezik, mégpedig a szolgáltató részére történő kifizetéskor, feltéve hogy maga a szolgáltató is jogosult késleltetve adózni, tudniillik a szolgáltatás ellenértékének átvételekor.

A javaslat szerint a választható pénzforgalmi szemléletű elszámolási rendszerre vonatkozó egyszerűsítő intézkedést valamennyi tagállamra ki kellene terjeszteni. Célszerű volna, ha ez a rendszer nyitva állna minden olyan mikrovállalkozás előtt, amelynek éves forgalma nem haladja meg a 2 millió EUR-t, összhangban a 2003/361/EK bizottsági ajánlás mikro-, kis és középvállalkozásra vonatkozó fogalommeghatározásával.

Ezenkívül, amennyiben az értékesítő vagy szolgáltató csak a kifizetés átvételekor számol el a HÉÁ-val, az ilyen értékesítés vagy szolgáltatás kedvezményezettje számára ettől függetlenül biztosítani kell az azonnali adólevonás jogát. Ez a javaslat jogi alapot teremt a tagállamok számára ahhoz, hogy tovább támogassák a pénzforgalmi szemléletű elszámolást végző vállalkozásokat.

Módosítani kívánja a teljes HÉA-számlán feltüntetendő adatokat is oly módon, hogy az értékesítő vagy szolgáltató köteles lesz megadni a számlán az adófizetési kötelezettség keletkezésének időpontját. Jelenleg e követelmény hiányában a számla átvevője bizonyos esetekben nem tudhatja, mikor keletkezik a levonás joga.

Számlakibocsátás

Melyik tagállam szabályai alkalmazandók?

Jelenleg némi bizonytalanság figyelhető meg azzal kapcsolatban, hogy az egyes esetekben melyik tagállam számlázási szabályait kell alkalmazni. Noha általában úgy értelmezik, hogy annak a tagállamnak a számlázási szabályait kell alkalmazni, amelyikben a számlakibocsátónak adót kell fizetnie, ez nincs egyértelműen előírva.

Mindez gondot okoz a vállalkozásoknak. Annak az adóalanynak, aki egy másik tagállamban végez értékesítést vagy szolgáltatást, a másik tagállam számlázásra vonatkozó feltételeinek kell megfelelnie, és ezek a szabályok eltérőek lehetnek az illető adóalany telephelye szerinti tagállamban alkalmazott szabályoktól.

A javaslat úgy kívánja orvosolni ezt a problémát, hogy összehangolt szabályokat alkot a vállalkozások közötti számlákat érintően, aminek következtében az az adóalany, aki számlát bocsát ki abban a tagállamban, ahol őt a HÉA-alanyként nyilvántartásba vették, jogbiztonságot élvez a számla EU-szerte való érvényessége tekintetében. Ez megengedi a szolgáltató tagállamában alkalmazandó szabályok érvényesülését is az ún. egyablakos ügyintézési rendszer révén, melynek célja lehetővé tenni a vállalkozások számára, hogy eleget tehessenek kötelezettségeiknek úgy is, hogy közben abban a tagállamban tartózkodnak, amelyben letelepedtek.

A javaslat célja különösen a számlázási szabályok jelenleg eltérő kezelést eredményező elemeinek összehangolása, melyek az adómentes szolgáltatások, a számlakibocsátásra vonatkozó határidők, az összesítő számlák, a megrendelő általi számlakiállítás és a számlázási tevékenység kihelyezése harmadik félhez.

A vállalkozások és a megrendelők közötti értékesítések és szolgáltatások esetében továbbra is az adózás szerinti hely szabályai alkalmazandók, ezeket azonban jobban össze kell hangolni és átláthatóbbá kell tenni a vállalkozások számára. Azzal, hogy a tagállamok lehetőséget kapnak a vállalkozások és a megrendelők közötti értékesítésekkel és szolgáltatásokkal kapcsolatos számlák kibocsátásának előírására – amit egyformán kell alkalmazni az adott tagállamban bejelentett és nem bejelentett vállalkozásokra (noha ez a lehetőség csak az egyszerűsített számlákra vonatkozik) –, a javaslat megkísérel egyensúlyt teremteni az adóellenőrzésre és az adminisztrációsteher-csökkentésre vonatkozó tagállami igények között.

Az átláthatóság vállalkozások részére történő biztosítása érdekében kötelezni kell a tagállamokat arra, hogy tegyék közzé internetes oldalaikon a vállalkozások és a megrendelők közötti értékesítésekre és szolgáltatásokra vonatkozó számlázás részleteit. A Bizottság javaslatai között valójában már szerepelt az egyablakos ügyintézési rendszerre vonatkozó szabályozás (COM(2004) 728 végleges – az 1798/2003/EK rendelet 34f. cikke), az elfogadott „mini egyablakos rendszer” célja tehát hasonló.

A számla tartalma

Általános követelmény a HÉA-célokra kibocsátott számlával szemben, hogy igazolja az államkincstárnak fizetendő HÉA esedékességét és biztosítsa a megrendelő levonási jogának érvényesülését. A számla egyértelműen fontosabb szerepet játszik olyan esetekben, amikor érvényesíteni lehet a levonás jogát, mint amikor csupán az értékesítő vagy szolgáltató HÉA-fizetési kötelezettségéről van szó.

Éppen ezért a javaslat célja egy kétszintű számlázási rendszer megalkotása. Az első szintet a teljes HÉA-számla, vagyis a vállalkozások közötti értékesítések és szolgáltatások átfogó adatait tartalmazó számla jelenti, amelyet kötelezően ki kell állítani abban az esetben, amikor várható, hogy a megrendelő élni fog levonási jogával, amikor az értékesítő vagy szolgáltató előzetes levonási joggal rendelkezik vagy határokon átnyúló értékesítés vagy szolgáltatás esetében. A második szintet az egyszerűsített számlára vonatkozó lehetőség vagy – bizonyos esetekben – kötelezettség

képezi.

A teljes HÉA-számla

A HÉA-irányelv teljes HÉA-számlára vonatkozó jelenlegi előírásai nagyjából érintetlenek maradnak. Van azonban három lényeges módosítás.

Az első az értékesítőt vagy szolgáltatót érintő azon követelményre vonatkozik, hogy tüntesse fel a számlán a megrendelő HÉA-azonosítószámát. Ily módon az adóhatóság biztosabb lehet abban, hogy a megrendelő számlán feltüntetett HÉA-azonosítószáma megegyezik azzal, amelyen az adólevonás jogát érvényesítik. Ez egyúttal felszámolná a belföldi számlák és azon számlák közötti megkülönböztetést, amelyek egy másik tagállambeli megrendelőnek nyújtott szolgáltatásra vonatkoznak. Ezenkívül elősegítené a megrendelő egyedi azonosítását, amikor – remélhetőleg – elterjedtebbé válik a számlák elektronikus úton való továbbítása.

A második módosítás szerint a termék értékesítésének vagy a szolgáltatás nyújtásának időpontja helyébe az adófizetési kötelezettség keletkezésének időpontja lép. Ily módon a szolgáltatás kedvezményezettje tisztában lehet vele, mikor élhet az adólevonás jogával.

A harmadik módosítás a fordított adózással érintett értékesítést és szolgáltatást érinti. E szerint a nem adóköteles értékesítő vagy szolgáltató eltekinthet a HÉA mértékének és fizetendő összegének feltüntetésétől a teljes számlán, ha az értékesítésre vagy szolgáltatásra egy másik tagállamban kerül sor. Számos esetben, amikor a megrendelő eltérő tagállamból való, az értékesítő vagy szolgáltató számára nehézségekbe ütközhet a HÉA mértékének megállapítása.

Az egyszerűsített HÉA-számla

A tagállamok számlakibocsátási kötelezettséget írhatnak elő az adóalany számára a vállalkozások és a megrendelők közötti értékesítésekre és szolgáltatásokra vonatkozóan. Minthogy ilyen esetekben nem valószínű, hogy sor kerül HÉA-levonásra, elegendő egyszerűsített számla alkalmazását előírni.

Ami a vállalkozások közötti értékesítéseket és szolgáltatásokat illeti, a vállalkozásoknak módjukban áll egyszerűsített számlát kibocsátani olyan jóváírási értesítések és adómentes értékesítések és szolgáltatások esetében, amelyek nem biztosítanak előzetesen felszámított adó utáni levonási jogot az értékesítő vagy szolgáltató számára. Elegendő az egyszerűsített számla akkor is, ha a számlaösszeg nem éri el a 200 EUR-t. Mivel a levonható HÉA-összeg alacsony, a tagállami költségvetést érintő kockázat mértéke is alacsony. A tagállamok többsége már egyeztetett a HÉA-bizottsággal az egyszerűsített számla alkalmazásról a kisebb összegek esetében.

Jelenleg a HÉA-irányelv 238. cikke határozza meg, melyek legyenek az egyszerűsített számlán feltüntetendő adatok. Ez az előírás csupán az értékesített termék vagy a nyújtott szolgáltatás értékének feltüntetésére vonatkozó követelménnyel egészül ki.

Elektronikus számlázás

A tagállamok a rendelkezésükre álló opciók keretein belül eltérő módon hajtották végre

az elektronikus számlázással kapcsolatos szabályokat. A végeredmény az elektronikus számlázásra vonatkozó összehangolatlan szabályegyüttes lett, amelynek – különösen ha az elektronikus számlázás több tagállamot is érint – a vállalkozások csak nehezen tudnak megfelelni.

A javaslat célja, hogy elhárítsa az elektronikus számlázás útjában álló, a HÉA-irányelvben fellelhető jogszabályi akadályokat oly módon, hogy azonos elbírálást biztosít mind a papíralapú, mind az elektronikus számlák továbbítása esetén. Éppen ezért törölni kell azt a követelményt, hogy az elektronikus számlát elektronikus aláírással lássák el vagy elektronikus adatcsere (EDI) révén továbbítsák.

Egyúttal fontos a bevált gyakorlatok alakítása oly módon, hogy a normák, a vállalkozásokkal szembeni követelmények és valamennyi jogi követelmény ugyanarra a közös stratégiára irányuljanak. Ebben az értelemben a HÉA-irányelv csak részben járulhat hozzá a HÉA-szabályozás terén fennálló akadályok elhárításához; az elektronikus számlázással foglalkozó szakértői csoport munkája e tekintetben igen hasznos lesz.

A számlák megőrzése

A javaslat szerint a számlákat az egész EU-ban hatéves időtartamra kell megőrizni. Ez lehetővé tenné a tagállamok közötti számlacsere egységesítését és általában összhangban áll a megőrzés különböző tagállamokban előírt időtartamával.

A javasolt jogszabály egyértelműen meghatározza, melyik az a tagállam, amelynek szabályait alkalmazni kell. Az értékesítőre és szolgáltatóra annak a tagállamnak a szabályai vonatkoznak, amelyben az értékesítést vagy szolgáltatást végzőt HÉA-alanyként nyilvántartják. A megrendelőre annak a tagállamnak a szabályai vonatkoznak, amelyben a megrendelő honos.

Ugyancsak fontos, hogy a vállalkozások a jövőben papíralapú számláikat elektronikus formában is megőrizhetik.

Jogalap

Az EK-Szerződés 93. cikke.

A szubszidiaritás elve

A javaslat a Közösség kizárólagos hatáskörébe tartozik, ezért a szubszidiaritás elve nem alkalmazható.

Az arányosság elve

A javaslat a következők miatt megfelel az arányosság elvének:

Az irányelv mint választott eszköz azért a legalkalmasabb és legkézenfekvőbb intézkedés, mert az egyszerűsítendő, korszerűsítendő és összehangolandó jelenlegi szabályok korábban egy irányelvben kerültek meghatározásra.

Az intézkedések a vállalkozások terheinek mérséklését, a kkv-k segítését és az elektronikus számlázás megkönnyítését célozzák, ily módon összességében kedvező

hatás gyakorolnak a gazdasági szereplőkre, elegendő eszközt biztosítva a tagállamoknak a hatékony adóellenőrzésre.

A jogi eszköz megválasztása

Javasolt eszköz: irányelv.

Egyéb eszközök az alábbi ok miatt nem lennének megfelelőek:

A módosítandó jogszabály irányelv, ezért más jogi aktus nem volna megfelelő.

KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslat nincs kihatással a Közösség költségvetésére.

TOVÁBBI INFORMÁCIÓK

Egyszerűsítés

A javaslat célja a jogi szabályozás és az adminisztratív eljárások egyszerűsítése mind a (közösségi vagy nemzeti szintű) hatóságok, mind a magánszféra számára,

valamint a HÉA-számlázás jogi akadályainak felszámolása a belső piacon. Ez a javaslat ahhoz az egyszerűsítési stratégiához járul hozzá, amelyet a Bizottság 2005 októberében (COM(2005) 535) a vállalkozások versenyképességének javítása érdekében dolgozott ki. Az egyszerűsítések konkrétan az egész EU-ban érvényes harmonizált szabályegyüttes alapján kibocsátott számlákra, a vállalkozások és a megrendelők közötti értékesítés és szolgáltatás esetében kibocsátott egyszerűsített számlákra, a papíralapú és elektronikus számlázás azonos elbírálására, a számlák megőrzésének az egész EU-ban érvényes időtartamára és a megrendelő általi számlakiállításra terjednek ki.

A javasolt módosítás javítani fogja a tagállamok közötti, a Közösségen belüli értékesítésekkel és szolgáltatásokkal kapcsolatos adatcsere minőségét.

Az EU-szintű összehangolt szabályok előírása jogbiztonságot nyújt a vállalkozásoknak a tekintetben, hogy az egyik tagállam szabályainak megfelelő számla meg fog felelni az összes többi tagállamban alkalmazott szabályoknak is. Jelenleg előfordulhat, hogy egy vállalkozás akár 27 különböző számlázási szabályt kénytelen figyelembe venni.

Megfelelési táblázat

A tagállamok kötelesek eljuttatni a Bizottsághoz az irányelvet átültető nemzeti rendelkezések szövegét, valamint az e rendelkezések és az irányelv közötti megfelelést bemutató táblázatot.

2009/0009 (CNS)

Javaslat:

A TANÁCS IRÁNYELVE

a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvnek a számlázás szabályai tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 93. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára[1],

tekintettel az Európai Parlament véleményére[2],

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére[3],

mivel:

(1) A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv[4] meghatározza a hozzáadottérték-adó (a továbbiakban: HÉA) számlázás feltételeit és szabályait a belső piac megfelelő működésének biztosítása érdekében. Az irányelv 237. cikkével összhangban a Bizottság jelentést nyújtott be, amely – a technológiai fejlődés figyelembe vételével – beazonosít bizonyos problémákat az elektronikus számlázással kapcsolatban, valamint meghatározza azokat a területeket, amelyeken – a belső piac működésének javítása céljából – a HÉA-szabályokat célszerű volna egyszerűsíteni.

(2) Mivel kellően részletes nyilvántartást szükséges vezetni annak érdekében, hogy a tagállamok ellenőrizhessék a termékek egyik tagállamból a másikba való átmeneti mozgását, helyénvaló egyértelművé tenni, hogy a nyilvántartásnak tartalmaznia kell a tagállamok között átmenetileg mozgó termékek értékbecslésére vonatkozó adatokat. Ezenkívül a termékek értékbecslési célú átszállítása egy másik tagállamba nem tekinthető a HÉA-kötelezettség szempontjából értékesítésnek vagy szolgáltatásnak.

(3) Az összesítő nyilatkozatban közölt adatok egységessége és az összesítő nyilatkozat révén megvalósuló adatcsere időszerűsége érdekében indokolt egyszerűsíteni a Közösségen belüli termékértékesítésre és szolgáltatásnyújtásra vonatkozó adófizetési kötelezettséggel kapcsolatos szabályokat. A 2006/112/EK irányelv 67. cikke (2) bekezdésében előírt, az adófizetési kötelezettség keletkezésére vonatkozó eltérést helyénvaló megszüntetni; az adófizetési kötelezettség keletkezésében csak az

---

1 HL C ., ., . o.
2 HL C ., ., . o.
3 HL C ., ., . o.
4 HL L 347., 2006.12.11., 1. o.

értékesítés vagy szolgáltatás időpontja játszhat szerepet. Továbbá indokolt, hogy abban az esetben, ha az egyik tagállamból a másikba történő folyamatos értékesítés vagy szolgáltatás legalább egy naptári hónapon át vagy annál tovább tart, az adófizetési kötelezettség az egyes naptári hónapok végén keletkezzen. Hasonlóképpen indokolt megváltoztatni a Közösségen belüli beszerzésekre vonatkozó adófizetési kötelezettséggel kapcsolatos szabályokat is.

(4) Azon kkv-k megsegítése érdekében, amelyek számára nehézséget jelent a HÉA illetékes hatóságnak való megfizetése azt megelőzően, hogy megrendelőiktől megkapták volna a szolgáltatás ellenértékét, a tagállamok számára célszerű megadni azt a lehetőséget, hogy a HÉA elszámolását a pénzforgalmi szemléletű elszámolási rendszer keretében engedélyezzék, ami lehetővé tenné a szolgáltató számára, hogy a HÉÁ-t akkor fizesse meg, amikor már megkapta a szolgáltatás ellenértékét, és ami alapján az adólevonási joga a szolgáltatás kifizetésekor keletkezik. Célszerű lehetővé tenni a tagállamok számára olyan opcionális pénzforgalmi szemléletű elszámolási rendszer bevezetését, amely nem hat ki hátrányosan a HÉA-bevételükkel kapcsolatos pénzforgalomra.

(5) A 2006/112/EK irányelvvel összhangban kibocsátott érvényes számla nélkülözhetetlen dokumentum a HÉA-ellenőrzés szempontjából, különös tekintettel a levonás jogára. Ez valamennyi ügyletre vonatkozik, függetlenül attól, ki kötelezett az adó megfizetésére. Célszerű volna olyan szabályozást alkotni, amely alapján a tagállamok jogosultak lennének előírni az érvényes HÉA-számlát minden olyan esetben, amikor fennáll a levonás joga.

(6) A vállalkozások számlázási kötelezettségeikkel kapcsolatos jogbiztonsága érdekében indokolt egyértelműen meghatározni, hogy melyik tagállam számlázási szabályai alkalmazandók. Kívánatos, hogy az alkalmazandó szabályok azon tagállam szabályai legyenek, amelyben az értékesítést vagy szolgáltatást végző adóalanyt HÉA-alanyként vagy egyéb módon nyilvántartásba vették.

(7) A vállalkozások terheinek további mérséklésére helyénvaló az egyszerűsített számla alkalmazását kiterjeszteni olyan területekre, amelyeken minimális mértékű az adókockázat, például a jóváírási értesítésekre, az alacsony értékű vagy az adómentes értékesítésekre és szolgáltatásokra.

(8) Mivel a tagállamok a nem adóalanyok részére való értékesítésre és szolgáltatásra vonatkozóan eltérő szabályokat alkalmaznak, és fent kell tartani a csalásellenes intézkedéseket, indokolt továbbra is biztosítani a tagállamok részére azt a lehetőséget, hogy előírják az adóalanynak a nem adóalany részére történő számlázást. Azonban tekintettel annak szükségességére, hogy mérsékelni kell a vállalkozások terheit, elegendő megkövetelni az egyszerűsített, azaz csak a legfontosabb adatokat tartalmazó számla kiállítását.

(9) Az adóalanyok és az adóalanynak nem minősülő jogi személyek részére történő számlakibocsátás szabályainak összehangolása érdekében, és tekintettel a belső piac működésének javítására, indokolt megszüntetni a tagállamok rendelkezésére álló releváns választási lehetőségeket, és azokat harmonizált előírásokkal helyettesíteni. Érinti mindez az adómentességet élvező értékesítéseket és szolgáltatásokat, a számlakibocsátás határidejét, az összesítő számlázást, a megrendelő általi számlakiállítást és a számlázási tevékenység harmadik fél részére való kihelyezését.

(10) Módosítani szükséges a számlán feltüntetendő adatokra vonatkozó előírásokat, fokozva ezzel az adóellenőrzés hatékonyságát, biztosítva a belföldi és a tagállamközi termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások azonos módon való elbírálását, valamint előmozdítva az elektronikus számlázás ügyét.

(11) Mivel az elektronikus számlázás alkalmazásával a vállalkozások csökkenthetik költségeiket és versenyképesebbekké válhatnak, rendkívül fontos, hogy az adóhatóságok azonos módon bírálják el az elektronikus és a papíralapú számlákat. Technológiasemleges megközelítés csak akkor lehetséges, ha az elektronikus és a papíralapú számlák között mind a tartalom, mind a kibocsátás, mind pedig a megőrzés tekintetében biztosított a megkülönböztetés-mentesség.

(12) Mivel a tagállamoknak a számlák megőrzési idejére, eszközére és helyére vonatkozó eltérő szabályai jelentős terhet rónak a vállalkozásokra, helyénvaló meghatározni egy közös megőrzési időtartamot, valamint célszerű engedélyezni, hogy a számlákat elektronikus formában és azon tagállam területén kívül őrizhessék, amelyben az adóalany letelepedett, feltéve hogy a szóban forgó számlákat indokolatlan késedelem nélkül rendelkezésre lehet bocsátani. Kívánatos, hogy a számlák megőrzésére annak a tagállamnak a szabályai vonatkozzanak, amelyben az adóalany letelepedett.

(13) Azokat a szabályokat, amelyek az adóhatóságnak a számlákhoz ellenőrzés céljából való hozzáférésére vonatkoznak, szükséges pontosítani annak érdekében, hogy az a tagállam, amelyben az adót meg kell fizetni, hozzáférhessen a számlákhoz akkor is, ha az adóalany az általa kibocsátott vagy hozzá beérkező számlákat elektronikus formában őrzi.

(14) Mivel a HÉA számlázási szabályok egyszerűsítésére, korszerűsítésére és harmonizációjára vonatkozó intézkedések célkitűzéseit a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és így azok közösségi szinten jobban megvalósíthatók, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikke szerinti szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikk szerinti arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl a szóban forgó célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket.

(15) A 2006/112/EK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2006/112/EK irányelv módosításai

A 2006/112/EK irányelv a következőképpen módosul:

(1) A 17. cikk (2) bekezdésének f) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„f) az adóalany részére nyújtott szolgáltatás, amely a termékre vonatkozó azon értékbecslést vagy a terméken végzett azon munkát foglalja magában, amelyet fizikailag a termék feladásának vagy fuvarozásának érkezési helye szerinti tagállam területén végeztek el, amennyiben a terméket az értékbecslést vagy

a megmunkálást követően visszaszállítják a szóban forgó adóalany részére abba a tagállamba, ahonnan azt eredetileg feladták vagy elfuvarozták;”

(2) A 64. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„2. Az egy naptári hónapot meghaladó időszakon át történő, olyan folyamatos szolgáltatást, amely során a feladás vagy a fuvarozás kiindulási helyétől eltérő tagállamba feladott vagy fuvarozott termékeket a 138. cikkben meghatározott feltételek értelmében HÉA-mentesen értékesítik, vagy amely során a termékeket az adóalany saját vállalkozása céljaira HÉA-mentesen egy másik tagállamba fuvarozza, úgy kell tekinteni, mint amely minden naptári hónap végén teljesül mindaddig, amíg az értékesítés vagy szolgáltatásnyújtás véget nem ér.

Az olyan szolgáltatást, amely után a 196. cikk alapján a szolgáltatás igénybevevőjének HÉÁ-t kell fizetnie, egy évet meghaladóan folyamatosan tart és ezen időszak alatt sem elszámolás, sem kifizetés tárgyát nem képezi, úgy kell tekinteni, mint amely minden naptári év végén teljesül mindaddig, amíg a szolgáltatásnyújtás véget nem ér.

A tagállamok bizonyos – az első és második albekezdésben említettektől eltérő – esetekben úgy is rendelkezhetnek, hogy az egy meghatározott időszakon keresztül történő folyamatos szolgáltatást úgy kell tekinteni, mint amely legalább egyéves időszakonként teljesül.”

(3) A 66. cikk c) pontja helyébe a következő lép:

„c) legkésőbb az adóztatandó tényállás tényleges megvalósulásának időpontját követő hónap 15. napjáig, abban az esetben, ha a számla kiállítása nem, vagy csak késedelmesen valósul meg.”

(4) A 67. cikket el kell hagyni.

(5) A VI. cím 2. fejezete a következő 67a. cikkel egészül ki:

„67a. cikk

A 64. cikk (1) bekezdése, a 64. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdése, valamint a 65. és 66. cikk nem alkalmazandó olyan szolgáltatás esetében, amely során a feladás vagy a fuvarozás kiindulási helyétől eltérő tagállamba feladott vagy fuvarozott termékeket a 138. cikkben meghatározott feltételek értelmében HÉA-mentesen értékesítik, vagy amely során a termékeket az adóalany saját vállalkozása céljaira HÉA-mentesen egy másik tagállamba fuvarozza.”

(6) A 68. cikk második bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A Közösségen belüli termékbeszerzés abban az időpontban tekintendő megtörténtnek, és a HÉA-fizetési kötelezettség akkor keletkezik, amikor a hasonló termékeknek az érintett tagállam területén belüli értékesítése megtörtént.”

(7) A 69. cikket el kell hagyni.

(8) A szöveg a következő 167a. cikkel egészül ki:

„167a. cikk

1. Amennyiben a levonható adó megfizetési kötelezettsége az ellenérték átvételekor keletkezik, a tagállamok előírhatják, hogy a levonás joga akkor keletkezik, amikor a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás megtörtént, vagy a számlát kibocsátották.

2. Egy választható rendszer keretében a tagállamok előírhatják, hogy az adóalany az alábbi feltételek teljesülése esetén a levonás jogának érvényesítését addig az időpontig halasztja, amikor a HÉA az értékesítő vagy szolgáltató részére megfizetésre kerül:

a) az adóalany csak akkor számolja el az általa nyújtott szolgáltatás utáni HÉÁ-t, amikor szolgáltatása ellenértékét a megrendelőitől ténylegesen megkapta;

b) az adóalany éves forgalma nem haladja meg a 2 000 000 EUR-t.

A tagállamok tájékoztatják a HÉA-bizottságot az első albekezdés értelmében meghozott nemzeti szintű jogi intézkedésekről.”

(9) A 178. cikk a következőképpen módosul:

a) Az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) a 168. cikk a) pontjában említett, termékértékesítéshez vagy szolgáltatásnyújtáshoz kapcsolódó adólevonáshoz a XI. cím 3. fejezete 3–6. szakaszának megfelelően kiállított számlával kell rendelkeznie;”

b) A c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) a 168. cikk c) pontjában említett, a Közösségen belüli termékbeszerzéshez kapcsolódó adólevonáshoz minden olyan adatot szerepeltetnie kell a 250. cikkben előírt HÉA-bevallásban, amely a Közösségen belüli beszerzéseket terhelő HÉA összegének megállapításához szükséges, és a XI. cím 3. fejezete 3., 4. és 5. szakaszának megfelelően kiállított számlával kell rendelkeznie;”

c) Az f) pont helyébe a következő szöveg lép:

„f) amennyiben a 194–197. cikk és a 199. cikk értelmében megrendelőként HÉA-fizetésre kötelezett, a XI. cím 3. fejezete 3–6. szakaszának megfelelően kiállított számlával kell rendelkeznie és meg kell felelnie az egyes tagállamok által előírt alaki követelményeknek.”

(10) A 180. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„180. cikk

A tagállamok engedélyezhetik az adóalany számára, hogy – amennyiben ez nem történt meg – később éljen a 178. és 179. cikk szerinti adólevonási jogával.

A tagállamok megállapítják azokat a feltételeket és szabályokat, amelyek mellett ez az engedély megadható.”

(11) A 181. és a 182. cikket el kell hagyni.

(12) A 197. cikk (1) bekezdésének c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) a szolgáltatás kedvezményezettjének tagállamától eltérő tagállamában letelepedett adóalany által kibocsátott számla a 3. fejezet 3., 4. és 5. szakaszának megfelelően kerül kiállításra.”

(13) A szöveg a következő 218a. cikkel egészül ki:

„218a. cikk

A tagállamok nem írhatnak elő az adóalany részére semmiféle, a számlák kibocsátására és megőrzésére vonatkozó, az ebben és a 4. fejezetben előírtaktól eltérő kötelezettséget vagy alaki követelményt, függetlenül attól, hogy a számlákat elektronikus úton vagy papíron továbbítják-e vagy teszik hozzáférhetővé.”

(14) A XI. cím 3. fejezetének 3. szakasza a következő 219a. cikkel egészül ki:

„219a. cikk

1. A számlakibocsátást annak a tagállamnak az előírásai szerint kell végezni, amelyik a szolgáltatás során alkalmazott HÉA-azonosítószámot az adóalany részére kiadta.

Ilyen szám hiányában annak a tagállamnak a szabályai alkalmazandók, amelyikben a szolgáltató letelepedett, vagy a szolgáltatás végzéséhez állandó telephellyel rendelkezik, vagy ezek hiányában állandó lakcímmel rendelkezik, vagy általában tartózkodik, vagy amelyikben HÉA-alanyként nyilvántartásba vették.

2. Ha a termék beszerzője vagy a szolgáltatás megrendelője nem abban a tagállamban telepedett le, amelyben a termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást végezték, és őt terheli a felelősség az adó megfizetéséért, a számlát annak a tagállamnak az előírásai szerint kell kibocsátani, amelyik a termék beszerzése vagy a szolgáltatás megrendelése során alkalmazott HÉA-azonosítószámot az adóalany részére kiadta.”

(15) A 220. cikk a következőképpen módosul:

a) A 2. pontot el kell hagyni.

b) A 4. pont helyébe a következő szöveg lép:

„4. az 1. pontban említett termékértékesítés teljesítését vagy befejezését megelőzően a rendelkezésére bocsátott előleg;”

(16) A szöveg a következő 220a. cikkel egészül ki:

„220a. cikk

A tagállamok engedélyezik, hogy az adóalany egyszerűsített számlát adjon ki az alábbi esetekben:

a) a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás utáni adóköteles összeg kevesebb mint 200 EUR;

b) a kibocsátott számla a 219. cikk értelmében számlának tekinthető dokumentum vagy üzenet;

c) a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás az előzetesen megfizetett adó levonásának jogával nem járóan adómentes és a számla kibocsátásáról gondoskodni köteles adóalany HÉA-alanyként van nyilvántartva az adózás helye szerinti tagállamban.

Az első bekezdés c) pontja nem alkalmazandó, ha az érintett termékértékesítés a 138. cikk értelmében adómentes.”

(17) A 221., a 222. és a 223. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„221. cikk

A tagállamok kötelezhetik az adóalanyt, hogy egyszerűsített számlát bocsásson ki a 220. cikkben meghatározottaktól eltérő termékértékesítéshez és szolgáltatásnyújtáshoz, ha a szóban forgó termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás a területükön valósul meg.

222. cikk

A számlát legkésőbb az adóztatandó tényállás tényleges megvalósulásának időpontját követő hónap 15. napjáig kell kibocsátani.

223. cikk

A tagállamok engedélyezhetik az adóalanynak több különböző termékértékesítésről vagy szolgáltatásnyújtásról szóló összesítő számla kibocsátását, feltéve ha az összesítő számlán feltüntetett értékesítésekre vagy szolgáltatásokra vonatkozóan ugyanabban a naptári hónapban keletkezik HÉA-fizetési kötelezettség.”

(18) A 224. és a 225. cikket el kell hagyni.

(19) A 226. cikk a következőképpen módosul:

a) A 4. pont helyébe a következő szöveg lép:

„4. a megrendelőnek a 214. cikkben említett HÉA-azonosítószáma;”

b) A 7. pont helyébe a következő szöveg lép:

„7. a HÉA-fizetési kötelezettség keletkezésének időpontja, ha az eltér a számlakibocsátás időpontjától, vagy amennyiben a HÉA-fizetési kötelezettség keletkezésének időpontja nem ismert, akkor hivatkozás az adóztatandó tényállásra;”

c) A cikk a következő 7a. ponttal egészül ki:

„7a. ha a HÉA-fizetési kötelezettség az ellenérték átvételekor keletkezik, a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás időpontja, amennyiben az megelőzi az ellenérték átvételét;”

d) A cikk a következő 10a. ponttal egészül ki:

10a. a »megrendelő által kiállított számla« megjegyzés, ha a szolgáltatás megrendelője bocsátja ki a számlát a szolgáltató helyett;”

e) A 11. pont helyébe a következő szöveg lép:

„11. adómentesség esetén az »EX« megjegyzés;”

f) A cikk a következő 11a. ponttal egészül ki:

„11a. az »RC« megjegyzés, ha a HÉA megfizetéséért a megrendelőt terheli a felelősség;”

g) A 13. pont helyébe a következő szöveg lép:

„13. az utazási irodákra vonatkozó különös szabályozás alkalmazása esetén a 306. cikkre való hivatkozás;”

h) A 14. pont helyébe a következő szöveg lép:

„14. a használt cikkekre, műalkotásokra, gyűjteménydarabokra és régiségekre vonatkozó különös szabályozás alkalmazása esetén – esettől függően – a 313., a 326. vagy a 323. cikkre való hivatkozás;”

(20) A szöveg a következő 226a. és 226b. cikkel egészül ki:

„226a. cikk

Ha a számlát a termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást végző adóalany olyan megrendelő részére bocsátja ki, aki felelősséget visel az adó megfizetéséért, az adóalany elhagyhatja a 226. cikk 8., 9. és 10. pontja szerinti adatokat, és helyette az érintett termék vagy szolgáltatás értékét kell feltüntetnie, megadva az értékesített termék mennyiségét és jellegét vagy a nyújtott szolgáltatás körét és jellegét.

226b. cikk

A 220a. és 221. cikk szerint kibocsátott egyszerűsített számlán csak a következő adatokat kell feltüntetni:

a) a számla kibocsátásának dátuma;

b) az értékesítést vagy szolgáltatás végző adóalany megnevezése;

c) az értékesített termékek vagy a nyújtott szolgáltatások megnevezése és értéke;

d) a fizetendő vagy jóváírandó HÉA összege vagy az annak kiszámításához szükséges adatok.”

(21) A 227. és a 228. cikket el kell hagyni.

(22) A 230. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„230. cikk

A számlaösszeg bármely pénznemben megadható, feltéve hogy a HÉA megfizetendő vagy jóváírandó összege a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás végzésének helye szerinti tagállam pénznemében kerül feltüntetésre az Európai Központi Bank által az adófizetési kötelezettség keletkezésének napján közzétett vagy – ha aznap nincs közzététel – a megelőző napon közzétett átváltási árfolyam alkalmazásával.”

(23) A 231. cikket el kell hagyni.

(24) A 232. cikk a következőképpen módosul:

„232. cikk

A 2. szakaszban foglalt rendelkezéseknek megfelelően kiállított számla papíron, illetve elektronikus úton is továbbítható vagy rendelkezésre bocsátható.”

(25) A 233., 234., 235. és 237. cikket el kell hagyni.

(26) A 238. cikk a következőképpen módosul:

a) Az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„1. A HÉA-bizottsággal folytatott konzultációt követően és az általuk megállapított feltételeknek megfelelően a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a területükön végzett termékértékesítésekre vagy szolgáltatásnyújtásokra vonatkozó számlákon a következő esetekben csak a 226b. cikk szerinti adatokat kell feltüntetni:

a) ha a számla összege több mint 200 EUR, de nem haladja meg a 400 EUR-t;

b) ha az érintett üzleti ágazat kereskedelmi vagy ügyviteli gyakorlata, illetve a számla kiállításának technikai feltételei különösen megnehezítik a 226. cikkben említett valamennyi követelmény teljesítését.”

b) A (2) bekezdést el kell hagyni.

c) A (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„3. Az (1) bekezdésben említett egyszerűsítéseket nem lehet alkalmazni, ha a számlát a 220. cikk 3. pontjának megfelelően kell kibocsátani, vagy ha az adóköteles termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást olyan adóalany végzi, aki nem telepedett le abban a tagállamban, amelyben az adót meg kell fizetni, és a HÉA megfizetéséért felelős személy egyúttal a értékesítés vagy a szolgáltatás megrendelője.”

(27) A 239. és a 240. cikket el kell hagyni.

(28) A 243. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„243. cikk

1. Minden adóalany nyilvántartást vezet a feladás helye szerinti tagállamon kívüli, de a Közösségen belüli területre általa vagy a nevében, a 17. cikk (2) bekezdésének f), g) és h) pontjában meghatározott, a termékekre vonatkozó értékbecslést vagy a termékeken végzett munkát vagy azok ideiglenes felhasználását magában foglaló ügyletek céljából feladott vagy fuvarozott termékekről.

2. Minden adóalany kellőképpen részletes nyilvántartást vezet annak érdekében, hogy azonosítani lehessen a más tagállamban HÉA-azonosítószámmal rendelkező adóalany által vagy nevében az említett másik tagállamból számára feladott olyan termékeket, amelyeken a termékek értékbecslését vagy megmunkálását magában foglaló szolgáltatást végeznek.”

(29) A 244. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„244. cikk

Minden olyan adóalany, amelyiknek gondoskodnia kell arról, hogy önmaga, a megrendelő vagy egy harmadik fél – az adóalany nevében és érdekében – számlákat bocsásson ki, biztosítja a szóban forgó számlák példányainak megőrzését.

Minden olyan adóalany, amelyik részére számlát adnak ki, biztosítja a szóban forgó számla megőrzését.

A számla megőrzésére annak a tagállamnak a szabályai alkalmazandók, amelyikben az adóalany letelepedett, vagy a szolgáltatás végzéséhez állandó telephellyel rendelkezik, vagy ezek hiányában állandó lakcímmel rendelkezik, vagy általában tartózkodik, vagy amelyikben HÉA-alanyként nyilvántartásba vették.”

(30) A 245. cikk (2) bekezdésének második albekezdését el kell hagyni.

(31) A 246. cikk második bekezdését el kell hagyni.

(32) A 247. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„247. cikk

Az adóalany gondoskodik a számlák hat éven át tartó megőrzéséről.”

(33) A 248. cikket el kell hagyni.

(34) A XI. cím 4. fejezetének 3. szakasza a következő 248a. cikkel egészül ki:

„248a. cikk

Az a tagállam, amelyben az adót meg kell fizetni, előírhatja, hogy bizonyos számlákat ellenőrzési célból fordítsanak le a szóban forgó tagállam hivatalos nyelvére vagy nyelveire.”

(35) A 249. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„249. cikk

Ha az adóalany az általa vagy részére kiadott számlákat elektronikus formában őrzi oly módon, hogy lehetséges a számlaadatokhoz való online-hozzáférés, akkor annak a tagállamnak az illetékes hatóságai, amelyben az adóalany letelepedett, illetve amennyiben a HÉÁ-t egy másik tagállamban kell megfizetni, a szóban forgó tagállam illetékes hatóságai jogosultak az említett számlák elérésére, letöltésére és felhasználására.”

(36) A 272. cikk (1) bekezdésének második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok az első albekezdés b) pontjában említett adóalanyokat nem mentesíthetik a 3. fejezet 3–6. szakaszában és a 4. fejezet 3. szakaszában említett számlázási kötelezettségek alól.”

2. cikk

Átültetés a nemzeti jogba

1. A tagállamok legkésőbb 2012. december 31-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. A tagállamok haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot az említett rendelkezések szövegéről, valamint a szóban forgó rendelkezések és ezen irányelv közötti megfelelési táblázatról.

   A tagállamok az említett rendelkezéseket 2013. január 1-től alkalmazzák.

   Amikor a tagállamok elfogadják az említett rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen értelmű hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

2. A tagállamok közlik a Bizottsággal a nemzeti jog azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelvben érintett területen fogadnak el.

3. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

4. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

a Tanács részéről
az elnök